

- 2) Ska artikel 1.1 a i) i Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/13/EU av den 10 mars 2010 om samordning av vissa bestämmelser som fastställs i medlemsstaternas lagar och andra författningar om tillhandahållande av audiovisuella medietjänster (direktiv om audiovisuella medietjänster) tolkas så, att prövningen av det huvudsakliga syftet för en tillhandahållen tjänst vad gäller nätupplagor av tidningar kan utgå från endast en del av nätupplagans webbplats, på vilken huvudsakligen tillhandahålls en samling korta videor, vilka på andra delar av denna nätupplagas webbplats endast används som komplement till artiklarna i online-tidningen?

⁽¹⁾ EUT L 95, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Administrativen sad – Pleven (Bulgarien) den 21 juli 2014 – Polihim-SS EOOD mot Nachalnik na Mitnitsa – Svishtov

(Mål C-355/14)

(2014/C 329/08)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Administrativen sad – Pleven

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Polihim-SS EOOD

Motpart: Nachalnik na Mitnitsa – Svishtov

Tolkningsfrågor

1. Ska begreppet "konsumtion av energiprodukter" i den mening som avses i artikel 1 a i rådets direktiv 2008/118/EG ⁽¹⁾ av den 16 december 2008 om allmänna regler för punktskatt och om upphävande av direktiv 92/12/EEG ⁽²⁾ – i de fall där det rör sig om energiprodukter som släppts för konsumtion och som tagits från en godkänd lagerhavares skatteupplag, som i en affärstransaktion säljs till en köpare som varken har tillstånd att framställa elektricitet eller ett intyg om befrielse från punktskatt för slutanvändare, och som av denna köpare säljs vidare till en tredje man som har ett tillstånd för att framställa elektricitet, ett tillstånd från behörig nationell administrativ myndighet att ta emot energiprodukter som är befriade från punktskatt och ett intyg om befrielse från punktskatt för slutanvändare och till vilken energiprodukterna direkt levereras av den godkända lagerhavaren, utan att övergå till köparens faktiska makt – tolkas så, att energiprodukterna förbrukas av den direkta köparen som inte använder dem i ett visst förfarande, eller tolkas så, att de förbrukas av tredje man som faktiskt använder dem i ett av denne genomfört förfarande?
2. Ska begreppet "som används för att framställa elektricitet" i den mening som avses i artikel 14.1 a i rådets direktiv 2003/96/EG ⁽³⁾ av den 27 oktober 2003 om en omstrukturering av gemenskapsramen för beskattning av energiprodukter och elektricitet – i de fall där det rör sig om energiprodukter som släppts för konsumtion och som tagits från en godkänd lagerhavares skatteupplag, som i en affärstransaktion säljs till en köpare som varken har tillstånd att framställa elektricitet eller ett intyg om befrielse från punktskatt för slutanvändare, och som av denna köpare säljs vidare till en tredje man som har ett tillstånd för att framställa elektricitet, ett tillstånd från behörig nationell administrativ myndighet att ta emot energiprodukter som är befriade från punktskatt och ett intyg om befrielse från punktskatt för slutanvändare och till vilken energiprodukterna direkt levereras av den godkända lagerhavaren, utan att köparen faktiskt har rådighet över den – tolkas så, att energiprodukterna används av den direkta köparen som inte använder dem i ett visst förfarande för att uppnå ett ändamål som är befriat från punktbeskattning, eller tolkas så, att de används av tredje man som faktiskt använder dem i ett av denne genomfört förfarande för att uppnå ett ändamål som är befriat från punktbeskattning, nämligen uppvärmning, till exempel för att framställa elektricitet?

3. Omfattas energiprodukter, med beaktande av principerna i gemenskapens lagstiftning om punktskatt och framför allt av artikel 1.1 a i direktiv 2008/118 och artikel 14.1 a i direktiv 2003/96 av punktskatt och i så fall vilken skattesats ska tillämpas, den för bränslen eller den för energiprodukter som används för uppvärmning, när det har fastställts att de berörda energiprodukterna har levererats till en slutanvändare som har de tillstånd som krävs enligt nationell lagstiftning för att framställa elektricitet och ett intyg om befrielse från punktskatt för slutanvändare och har erhållit varan direkt av den godkända lagerhavaren men inte är den förste köparen av varan?
4. Omfattas energiprodukter, med beaktande av principerna i gemenskapens lagstiftning om punktskatt och framför allt av artikel 1.1 a i direktiv 2008/118 och artikel 14.1 a i direktiv 2003/96 av punktskatt, och närmare bestämt den skattesats som är tillämplig på bränslen när det har fastställts att de berörda energiprodukterna har förbrukats eller använts för ett ändamål som är befriat från punktskatt, nämligen framställning av elektricitet av en person som har motsvarande tillstånd enligt nationell lagstiftning och har erhållit varan direkt av den godkända lagerhavaren, men inte är den förste köparen av varan?

⁽¹⁾ EUT L 9, s. 12.

⁽²⁾ Rådets direktiv 92/12/EEG av den 25 februari 1992 om allmänna regler för punktskattepliktiga varor och om innehav, flyttning och övervakning av sådana varor (EGT L 76, s. 1)

⁽³⁾ EUT L 283, s. 51.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi
Bíróság (Ungern) den 22 juli 2014 – Hunland- Trade Mezőgazdasági Termelő és Kereskedelmi Kft.
mot Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve**

(Mål C-356/14)

(2014/C 329/09)

Rättegångsspråk: ungerska

Hänskjutande domstol

Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Hunland-Trade Mezőgazdasági Termelő és Kereskedelmi Kft.

Motpart: Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve

Tolkningsfrågor

- 1) Ska, enligt bestämmelserna i gemenskapsrätten, ett avelsdjur av nötkreatur anses vara renrasigt när det, i likhet med dess föräldrar samt far- och morföräldrar, har införts i stamboken för rasen Holstein-Frisisk nötboskap av den officiella avelsorganisationen i denna medlemsstat, oberoende av graden av genetisk renrasighet i dess härstamning?
- 2) Ska den bestämmelse i beslut 2005/379/EG⁽¹⁾ till vilken det hänvisas tolkas så att avelsdjur som har ett härstamningsbevis, i vilket det uttryck förekommer som anges i artikel 2.1 a i beslutet, ska anses vara renrasiga avelsdjur och följaktligen ge rätt till exportstöd när de är föremål för handel inom gemenskapen?